

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Ενας διάλογος

Το φθινόπωρο του 2014 η κυβέρνηση Σαμαρά βρισκόταν μπροστά σε ένα αδιέξοδο. Η αξιολόγηση δεν έκλεινε και ο πολιτικός χρόνος τελείωνε. Οι Γερμανοί και το ΔΝΤ είχαν καταλήξει στο συμπέρασμα πως ο τότε πρωθυπουργός δεν μπορούσε να προχωρήσει άλλο το πακέτο των μεταρρυθμίσεων, ενώ ορισμένοι πίστευαν ότι είχε μπει και σε αντιμεταρρυθμιστική φάση. Πίστευαν πως είτε ο ΣΥΡΙΖΑ θα αποδεικνυόταν φιλοευρωπαϊκή, ειλικρινά μεταρρυθμιστική δύναμη είτε θα αναγκαζόταν να συμβιβασθεί εκ των πραγμάτων. Τα υπόλοιπα τα ζήσαμε εδώ και έκαναν τους εκτός Ελλάδος να αναρωτιούνται πώς έπεσαν τόσο έξω...

Εκείνη την κρίσιμη περίοδο, όμως, ο κ. Σαμαράς είχε την τελευταία ουσιαστική συζήτηση με τη Γερμανίδα καγκελάρια στο γραφείο της στο Βερολίνο. Σύμφωνα με μία έγκυρη διήγηση, η κ. Μέρκελ άκουσε προσεκτικά τον Έλληνα πρωθυπουργό, ο οποίος στην ουσία ζητούσε χαλάρωση της τρέχουσας αξιολόγησης

ώστε να κλείσει πριν από την προεδρική εκλογή και τη συζήτηση για το χρέος. Κατά την ίδια διήγηση, ο διάλογος τελείωσε με την κ. Μέρκελ να εξηγεί ότι «δεν έχω άλλο πολιτικό κεφάλαιο να ξοδέψω για την Ελλάδα και εν πάση περιπτώσει πρέπει να μιλήσετε και να πείσετε και τον Σόιμπλε, γιατί μόνη μου δεν μπορώ να κάνω αυτό που ζητάτε». Στη συζήτηση που ακολούθησε στο πρωθυπουργικό επιτελείο, ήταν σαφές ότι κανείς δεν ήταν σίγουρος αν η κ. Μέρκελ εννοούσε αυτό που είπε ή αν έπαιζε το παιχνίδι «του καλού και του κακού χωροφύλακα». Για κάποιο λόγο ουδείς ανέλαβε να πείσει τον κ. Σόιμπλε. Η συνέχεια είναι λίγο-πολύ γνωστή.

Σήμερα η ελληνική κυβέρνηση βρίσκεται μπροστά σε μια παραπλήσια, αλλά πιο επικίνδυνη και περίπλοκη κατάσταση. Δεν είναι μόνο η αξιολόγηση που δεν κλείνει εύκολα, είναι και η κρίση με τους πρόσφυγες και μετανάστες. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια η Ευρώπη είναι βαθιά διχασμένη και,

απλώς, δεν ακολουθεί τη Γερμανίδα καγκελάρια στα μεγάλα θέματα. Έχουν εμφανισθεί ρήγματα Βορρά - Νότου, καλών - κακών, ξενοφοβικών και μη, απ' όλα.

Και μέσα, όμως, στη Γερμανία η καγκελάρια δεν έχει τη δύναμη και την απήχηση που είχε όταν συζητούσε με τον κ. Σαμαρά. Είναι απομονωμένη λόγω του προσφυγικού και το πολιτικό κεφάλαιο εξαντλείται ταχύτατα. Αντιθέτως, ο κ. Σόιμπλε παραμένει στο απυρόβλητο. Τη στηρίζει όσο χρειάζεται, βρίσκεται όμως ψηλά στις δημοσκοπήσεις και προβάλλει το σωστό μείγμα αυστηρότητας, ισχύος και... απόστασης από την καγκελάρια. Υποθέτω ότι, τώρα, αν είχε την ίδια συζήτηση με τον σημερινό πρωθυπουργό μας, θα εξηγούσε με πολύ μεγαλύτερη σαφήνεια ότι δεν είναι στο χέρι της να πιέσει για χαλάρωση της αξιολόγησης ή, πολύ περισσότερο, για ένα νέο δάνειο με άλλους όρους. Πιθανότητα να κατέληγε με την κλασική φράση «δεν αναμειγνύομαστε με τη διαπραγματεύ-

ση, οι θεσμοί αποφασίζουν μόνοι τους». Από μια άποψη η κ. Μέρκελ είναι αυτή τη στιγμή ο πιο ισχυρός σύμμαχος των ελληνικών συμφερόντων στο μέτωπο για τη διατήρηση των ανοικτών ευρωπαϊκών συνόρων. Έχει όμως μπροστά της τοπικές εκλογές, την άνοδο του ευρωσκεπτικισμού και την κούραση που νιώθει ένας λαός για οιονδήποτε τον κυβερνάει για τόσα χρόνια.

Ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών δεν έχει παραιτηθεί από τα σχέδιά του. Θα ήθελε να φτάσουμε στο σημείο που η ίδια η Ελλάδα θα αναρωτηθεί κατά πόσον θέλει να παραμείνει στο ευρώ. Το περασμένο καλοκαίρι τον «άδειασε» η κ. Μέρκελ, αν και όπως φαίνεται είχε τους δισταγμούς της. Σήμερα ή το καλοκαίρι, αν ξαναφτάσουμε σε αδιέξοδο;

Κάπως τα έφερε η ιστορία και η ζωή ώστε ο κ. Τσίπρας να υπολογίζει την κ. Μέρκελ ως σύμμαχο χωρίς τον οποίο μπορεί να χάσει την παρτίδα. Τον σκέπτομαι καμιά φορά να βγάζει λόγο και να φωνάζει «don't go, madam Merkel»...

Η ΑΥΓΗ Του Θανάση Καρτερού

Ψέματα και ψεύτες

Δημοσιογράφοι, λιβελλογράφοι, εργατοπατέρες, αγροτοπατέρες, σκέτοι πατέρες, δεξιοί, ποταμοπασόκοι, βουλευτές, παπαγάλοι την κοπανάνε αλύππτα την κυβέρνηση: Άλλα υποσχεθήκατε κι άλλα κάνετε. Άλλα λέγατε κι άλλα εφαρμόζετε. Άρα είστε ψεύτες, ο Τσίπρας είναι ψεύτης, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ψεύτης. Να φανταστείτε ότι στην ευφάνταστη εκδήλωση υπό τον τίτλο «η γραβάτα τραγουδάει», ανήμερα του αγροτικού συλλαλητηρίου, οι συγκεντρωμένοι τα έδωσαν όλα με το τραγούδι «τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα». Αφήστε τι τραβάνε όσοι επώνυμοι έχουν το καθήκον, ή την απρονοησία, να εμφανίζονται στα μεγάλα κανάλια που υπηρετούν, ως γνωστόν, με κάθε κόστος την αλήθεια.

Ας μην κοροϊδευόμαστε. Αυτό το παραμύθι για τα ψέματα της Αριστεράς βρίσκει εύκολα ώτα στην κοινωνία. Πρώτα-πρώτα γιατί πολλοί άνθρωποι κουράστηκαν από τόσα και τόσα ψέματα, τόσα και τόσα χρόνια, και δικαιολογημένα έχουν γίνει φιλύποποι και έτοιμοι να πιστέψουν το χειρότερο. Και δεύτερον γιατί οι κατασκευαστές αυτής της προπαγανδιστικής καμπάνιας κάνουν μια λαθροχειρία. Μπουρδουκλώνουν όσα ειπώθηκαν στις εκλογές του Ιανουαρίου με όσα ειπώθηκαν στις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Παραλείποντας, εσκεμμένα, ότι ανάμεσα στις δυο εκλογικές αναμετρήσεις μεσολαβεί κάτι που άλλαξε πολλά δεδομένα: Η συμφωνία του δύσκολου Ιουλίου του 2015. Εξηγούμαστε. Ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ αναδείχτηκαν στην κυβέρνηση τον Ιανουάριο με κάποιες θέσεις. Τις πάλε-

ψαν. Μέχρι τα άκρα και πέρα από αυτά. Μην ξεχνάμε το thisisacoup, έτσι; Υπέγραψαν τελικά μια συμφωνία με τους δανειστές, όταν η χώρα βρέθηκε στο χείλος του γκρεμού. Ώς εκεί αποφάσισαν, η τόλμησαν κατά άλλους, να πάνε. Αυτό το Μνημόνιο, όμως, προϊόν συμβιβασμού, κατέγραφε κάποιες υποχωρήσεις όχι μόνο των δανειστών -ναι, ναι, υπήρξαν και ήταν σοβαρές- αλλά και της κυβέρνησης. Δεν είναι ντοκουμέντο του ΣΥΡΙΖΑ το Μνημόνιο. Άλλες ήταν και είναι οι θέσεις του για μια σειρά ζητήματα. Δεν γινόταν όμως να βγει η χώρα από τα σκατά, χωρίς να λερώσουμε την ανεπίληπτη αριστερή μας φορεσιά.

Δεν συμφωνούν ορισμένοι μ' αυτό; Καλώς. Αλλά να βγάζουν τον Τσίπρα ψεύτη οι Μένουμε Ευρώπη; Έλεος! Τον Σεπτέμβριο ο Τσίπρας έκανε το πρωτοφανές, να βάλει στο κέντρο της εκλογικής μάχης την αλήθεια του Μνημονίου. Εξήγησε τα πώς και τα γιατί. Και «έταξε» δυο - τρία βασικά πράγματα. Ότι θα διαπραγματευτεί σκληρά για να απαλύνει τα μνημονιακά μέτρα. Ότι, για παράδειγμα, θα δώσει μάχη για τις συντάξεις. Ότι θα εφαρμόσει ένα παράλληλο πρόγραμμα κοινωνικής αλληλεγγύης. Κι ότι θα κάνει το παν για να βγούμε το 2016 από την επιτήρηση. Τι από αυτά δεν προσπαθεί να κάνει; Και παρεμπιπτόντως: Ποιος προσπαθεί να τον εμποδίσει να τα κάνει; Καμμένη αλήθεια, μένεις κι εσύ Ευρώπη;

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Δημήτρης Τρίμης

Θα απαντήσετε κ. Μητσοτάκη;

Μετά την ανάληψη της ηγεσίας της συντηρητικής παράταξης, ο νέος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ισχυρίζεται ότι θα παρεμβαίνει αποφασιστικά σε όλα τα ζητήματα με αναλυτικό τρόπο, επιχειρήματα, ιδεολογικά μέτωπα και κυρίως ειλικρίνεια -διότι όπως έχει δηλώσει σεμνά ο ίδιος κ. Μητσοτάκης, στις 31/1/2016, «εγώ προσωπικά πιστεύω στην αλήθεια και εκείνος, ο κ. Τσίπρας, στο συστηματικό ψέμα...».

Αλλά από τη καθημερινή του πολιτική συμπεριφορά δεν προκύπτει η αμεσότητα, η σαφήνεια και η ειλικρίνεια του να απαντά σε όλα. Λόγου χάρη ακόμα περιμένουμε, ως πολίτες, να ακούσουμε αν συμφωνεί με τον Πολ Τόμσεν του ΔΝΤ και τον Ντάϊσελμπλουμ του Eurogroup, που ζητούν διακαώς να κοπούν οι σημερινές καταβαλλόμενες συντάξεις στα 2,7 εκατομμύρια ανθρώπους. Θα θυμάστε στη Βουλή τον Κυριάκο Μητσοτάκη να καταγγέλλει την κυβέρνηση ότι το «ασφαλιστικό σχέδιό σας επί της ουσίας κηρύσσει έναν πόλεμο γενεών, προκειμένου να είστε αρεστοί σήμερα, θυσιάζετε το μέλλον των επόμενων γενεών». Ήταν όντως αξιοθαύμαστη η προσπάθεια του νέου ηγέτη της Δεξιάς να εμφανίσει ως αδικία κατά των επόμενων γενιών συνταξιούχων το γεγονός ότι το σχέδιο της κυβέρνησης επιδιώκει να κρατήσει τις σημερινές αποδιδόμενες συντάξεις στο ύψος τους και δεν τις μειώνει για ενδέκατη φορά. Ας μας το πεί, λοιπόν, καθαρά. Ακόμα όμως περιμένουμε να ακούσουμε τον κ. Μητσοτάκη, να δίνει εξηγήσεις, ή έστω να σχολιάζει απλώς, το πως η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, στην οποία συμμετείχε ως σημαντικός υπουργός της, έθαψε τη «λίστα Μπόργιανς» και απέφυγε να μπλεχτεί με ...τον αφορολόγητο πλούτο που έχει λαθρομεταναστεύσει στις Ελβετικές τράπεζες.

Αλλά ακόμα και στα «προσωπικά» του ζητήματα, όποτε προκαλείται, από τον Τύπο, με τη σχετική παράθεση σοβαρών στοιχείων, πάλι δεν ασχολείται. Δεν απαντά. Όπως π.χ με τις οικονομικές και τις φορολογικές υποθέσεις της συζύγου του, για τις οποίες το περιοδικό Hot Doc, θέτει ερωτήματα για επιχειρηματικές σχέσεις με τον συνεργάτη του κ. Σαμαρά, Σταύρο Παπασταύρου (της λίστα Λαγκάρνι) και τον εγκραλεί ότι ...αμέλπησε να συμπεριλάβει τα εισοδήματα της συζύγου του στις δηλώσεις «Πόθεν Εσχες», ως είχε υποχρέωση ως βουλευτής, υπουργός κ.λπ.